

Sygn. akt VII Kz 12/17

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2017r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie - VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jerzy Pukas

Protokolant : sekr. sąd. Aleksandra Błachowicz Drózdź

przy udziale Prokuratora del. do Prokuratury Okręgowej w Częstochowie R. B.

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **D. P.**

s. S. i E. zd.P., urodz. (...) w C.

oskarżonemu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

zażalenia wniesionego dnia 24 listopada 2017r. przez Prokuratora

na postanowienie Sądu Rejonowego w Częstochowie

z dnia 9 listopada 2016r., sygn. akt XI K 685/16

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k.

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Częstochowie do dalszego prowadzenia i rozpoznania sprawy w trybie postępowania w sprawach o wykroczenia.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Częstochowie:

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie o sygn. akt XI K 685/16 przeciwko D. P. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;
2. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwrócił G. S. dowód rzeczowy opisany w wykazie dowodów rzeczowych na k. 30 akt pod. 2 tj. opalony zwój przewodu miedzianego, a dowód opisany w pkt.1 tegoż wykazu, tj. odcinki otuliny pozostawił w aktach sprawy;
3. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Zażalenie na to postanowienie wniósł Prokurator, który zaskarżył je w całości na niekorzyść oskarżonego, zarzucając mu obrazę prawa procesowego, mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 339 § 3 k.p.k. w zw. z art.349 k.p.k., art. 399 § 1 k.p.k. w zw. z art. 400 k.p.k., a contrario i art.18 § 1 k.p.w., polegającą na zaniechaniu przez Sąd I instancji przedzenia stron o możliwości zakwalifikowania czynu zarzuconego w akcie oskarżenia D. P. jako wykroczenia oraz zaniechaniu dokonania postanowieniem zmiany trybu postępowania w związku ze stwierdzeniem, że czyn zarzucony w/w jest wykroczeniem, co w konsekwencji skutkowało przedwczesnym umorzeniem postępowania przeciwko D. P. o zarzucany mu czyn na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w sytuacji, gdy w przedmiotowej sprawie

zachodziła konieczność dokonania zmiany trybu postępowania i stosowania w dalszym ciągu przepisów kodeksu postępowania i przeprowadzenia postępowania przeciwko D. P. o wykroczenie z art. 119 § 1 k.k.w. i skazania go za to wykroczenie zwłaszcza, że Sąd dysponował skargą uprawnionego oskarżyciela w postaci aktu oskarżenia.

W konkluzji wniósł skarżący o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Częstochowie do ponownego rozpoznania w trybie postępowania w sprawach o wykroczenie, celem przeprowadzenia postępowania o wykroczenie z art. 119 § 1 k.k.w.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie Prokuratora jest oczywiście zasadne.

W sytuacji procesowej, jaka zaistniała w niniejszej sprawie, tj. po uzyskaniu jeszcze przed wyznaczeniem terminu rozprawy i otwarciem przewodu sądowego opinii biegłego rzeczoznawcy, z której wynikało, że na dzień popełnienia czynu wartość rzeczy opisanych w zarzucie aktu oskarżenia wynosi łącznie 388 zł, a nie jak to ocenił pokrzywdzony 550 zł, a zatem zarzucany oskarżonemu czyn nie stanowi przestępstwa kradzieży z art. 278 § 1 k.k., ale wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. z uwagi na wartość mienia (nie przekroczyła ona kwoty ¼ minimalnego wynagrodzenia, tj. 437,50 złotych), Sąd Rejonowy postąpił nieprawidłowo i to już w chwili wyznaczenia posiedzenia w przedmiocie umorzenia postępowania (z obrazą art. 339 § 3 k.p.k. w zw. z art. 349 § 4 k.p.k., art. 399 § 1 k.p.k. i art. 400 k.p.k. i art. 18 § 1 k.p.w.), gdyż prawidłowo, **w sposób wolny od formalizmu**, powinien był wyznaczyć rozprawę, na której należało stwierdzić, że czyn zarzucany D. P. stanowi wykroczenie i rozpoznać ją, stosując w dalszym jej toku – zgodnie z art. 400 § 1 k.p.k. – przepisy kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, co zgodne byłoby z zasadą ekonomiki procesowej i nie powodowałoby zbędnej i nieuzasadnionej przewlekłości postępowania, tym bardziej, że art. 9 k.p.w. przewiduje, iż właściwy do orzekania w sprawach o wykroczenia jest Sąd Rejonowy i nie doszło do przedawnienia karalności tego wykroczenia.

Sąd zresztą nie musiał czekać z tym na otwarcie przewodu sądowego, ale mógł to uczynić wcześniej (również i na wyznaczonym posiedzeniu w przedmiocie umorzenia postępowania), mając w polu widzenia treść uchwały z dnia 16 listopada 2000 roku, sygn. I KZP 35/00, zgodnie z którą **okoliczność, iż uprzedzenia stron o możliwości zakwalifikowania czynu zarzucanego w akcie oskarżenia z innego przepisu prawnego dokonuje sąd - zgodnie z art. 399 § 1 k.p.k. - na rozprawie, nie wyłącza możliwości dokonania takiego uprzedzenia w innej fazie postępowania, np. na posiedzeniu wyznaczonym na podstawie art. 339 § 3 w zw. z art. 349 k.p.k.**

(OSNKW 2000/11-12/92, Prok.i Pr.-wkl. 2001/1/16, Wokanda 2001/2/12, Biul. SN 2000/11/18).

Ponadto, przy tym rozpoznawaniu Sąd winien mieć również na uwadze, że **można orzekać w sprawie o wykroczenie także w oparciu o prokuratorski akt oskarżenia zarzucający przestępstwo, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, iż dane zachowanie stanowi tylko wykroczenie, a przy tym prokurator jest także w sprawach o wykroczenia uprawniony do oskarżania.**

(wyrok SN z dnia 15 kwietnia 2010r., sygn. III K 78/10).

Z tych względów Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Częstochowie do dalszego prowadzenia i rozpoznania sprawy w trybie postępowania w sprawach o wykroczenia.